

A best practices approach to HPAI

In the view of many members of Canada's poultry sector, ineffective leadership and a fragmented, top-down approach have led to what could be charitably described as less-than-ideal management of highly pathogenic avian influenza (HPAI). A new Canadian organization is implementing a new leadership framework that stresses inclusive problem-solving, data transparency and more.

BY TREENA HEIN

Our historic approach has been opaque and quite ineffective, leading to widespread uncertainty and 0 mistrust among stakeholders," notes Dr Jeff Wilson, president of Novometrix Research and Special Graduate Faculty member at the Ontario Veterinary College at the University of Guelph. "As a nation, our outbreak management has revealed fundamental deficiencies, including a serious lack of data transparency and the absence of adequate evaluation of potentially very effective interventions. We've heavily relied on test-and-slaughter protocols, and insufficient consideration has been given to alternative strategies such as natural immunity, biosecurity enhancements and critical evaluation of vaccine feasibility. Communication efforts have been unidirectional and vague, failing to meaningfully engage stakeholders in creative problem-solving." This is why, several years ago, Wilson and others have spearheaded the creation of a new coherent and inclusive national leadership structure for HPAI response, which they have named the National Poultry Network (NPN). However, beyond HPAI, in future the Network can also apply its strengths to more effectively address other pressing poultry sector issues, from antimicrobial resistance and animal welfare issues to international trade negotiations. What's more, its approach can be used in other types of livestock farming and in any jurisdiction.

Before and after

Up to this point, Wilson explains that the Canadian response to HPAI has been very siloed. "Our national and provincial poultry associations, researchers and research organizations such as the Poultry Industry Council, animal welfare groups and government agencies have each been taking action to manage the disease, but each has its own priorities, biases and even terminology," he reports. "To get the full picture, we have conducted an in-depth analysis of the problems inherent in this framework using a structured, national stakeholder interview process and a review of published studies on HPAI response management."

Progress so far

The NPN framework has four pillars, which are already in place or in development:

Pillar 1: A national leadership team with advisory and co-funding support This pillar is in place but will grow. The current leadership team includes commercial and backyard poultry producers, company representatives, the Canadian Food Inspection Agency, the Animal Health Laboratory, the Ontario Ministry of Agriculture Food & Rural Affairs and more.

Pillar 2: The creation of a robust and up-to-date information repository, including an expert network, published studies and multi-level data systems The initial phases are mostly now in place.

Pillar 3: An evaluation framework for key interventions in the areas of diagnostics, quarantine, depopulation and immunologic strategies (e.g. gut health enhancers, disinfectants, biosecurity solutions) Initial financial and in-kind support has been secured from diverse sources.

Pillar 4: A multidirectional communications strategy utilises digital platforms, peer-reviewed publications, traditional media, conferences and video conferencing This pillar is in active, ongoing development.

The current approach to avian influenza sometimes lacks direction. Photo: Bert Jansen.

Then, the team described the opposite: a stakeholder-led, evidence-based response model that unites all parties and the public using well-known frameworks already in global use in other areas (e.g. the Universal Quality Management System framework). "Instead of an isolated 'crisis management' approach, we have developed a proactive, independent stakeholder coalition, representing a new paradigm for HPAI outbreak governance, driven by transparency and evidence-based decision-making," says Wilson. "Its power lies in its inclusion of all stakeholders, enabling them to work together to create solutions that benefit everyone. Integrated networks are capable of providing virtually incalculable benefits. "People are intuitively aware that this provides the best results, that more heads are better than one, that more ideas, more resources and more collaboration are best. We are showing that you can put this into action in a structured way. And we can all see by this point that on a global scale we will not manage outbreaks of any disease effectively without a coherent approach such as this."

Papers and abstracts on the NPN framework have so far been accepted by the American Association of Avian Pathologists and the Western Poultry Disease Conference and published in the Canadian Journal of Veterinary Research.

Time for change

Harvey Sasaki, president of British Columbia-based Agri-Saki Consulting, is very interested in the NPN approach. In recent years, Sasaki served as the government-appointed chair of the BC Chicken Marketing Board. Before that, he served for 30 years in the British Columbia (BC) Ministry of Agriculture, Food and Fisheries, including as assistant deputy minister. Sasaki reminds us that in BC, outbreaks of HPAI began in early 2004. In October that year, the BC government worked with

#FunduszePromocji

federal government and industry to sponsor a "lessons learned" conference, at which practical, workable policies and initiatives were recommended and implemented. However, Sasaki explains that very little has changed since then in terms of managing and responding to HPAI. "What was viewed in 2004 as a 'once in a lifetime occurrence and subsequently modified in 2014 to a 'once in a decade' occurrence has now become an annual/biannual event;" he notes. "This increased frequency of the occurrence of outbreaks begs the question 'Can we afford to continue to do the same things or has the time has come to reevaluate and change how HPAI is managed and responded to?'" In his view, the answer is no. "Clearly the time has come for a revised action plan/strategy to address the future of managing HPAI in Canada," he says. "Regulatory authorities must be willing to meaningfully engage the full range of stakeholders. Data and information gathered must be broadly available to enable opportunities for research and the development of more robust and innovative approaches." Meanwhile, NPN is working on full industry buy-in, and further investment from private partners is being sought in order to scale up. "Some in the industry still have concerns about losing autonomy or looking incompetent, and so they are a little hesitant to get involved, but they are in the minority," says Wilson. "There is always fear of change when a new paradigm is introduced. However, when people learn that we are focused on including everyone to generate ideas, to determine what's not working and replace it with evidence-based solutions that actually work, they are very interested. It's hard to say, but we believe we can get to full implementation within three years in Canada, while we hope adoption in other jurisdictions and other types of livestock farming will begin."

Najlepsze praktyki w zakresie HPAI

W opinii wielu przedstawicieli kanadyjskiego sektora drobiarskiego, nieefektywne zarządzanie oraz fragmentaryczne, odgórne podejście doprowadziły do sytuacji, którą można łagodnie określić jako nie do końca optymalne zarządzanie wysoce zjadliwą grypą ptaków (HPAI). Nowa kanadyjska organizacja wdraża nowe ramy zarządzania, które kładą nacisk na integracyjne rozwiązywanie problemów, przejrzystość danych i inne kwestie.

Autor TREENA HEIN

„Nasze dotychczasowe podejście było nieprzejrzyste i dość nieskuteczne, co doprowadziło do powszechnej niepewności i braku zaufania wśród zainteresowanych stron” – zauważa dr Jeff Wilson, prezes Novometrix Research i członek Wydziału Specjalistycznego Ontario Veterinary College na Uniwersytecie w Guelph. „Jako kraj, nasze zarządzanie epidemią ujawniło fundamentalne braki, w tym poważny brak przejrzystości danych i brak odpowiedniej oceny potencjalnie bardzo skutecznych interwencji. W dużym stopniu polegaliśmy na protokołach testowania i uboju, a zbyt mało uwagi poświęcono alternatywnym strategiom, takim jak naturalna odporność, poprawa bezpieczeństwa biologicznego i krytyczna ocena wykonalności szczepień. Komunikacja była jednokierunkowa i niejasna, nie angażując w znaczący sposób zainteresowanych stron w kreatywne rozwiązywanie problemów”. Dlatego kilka lat temu Wilson i inni zainicjowali utworzenie nowej spójnej i integracyjnej krajowej struktury kierowniczej ds. reagowania na HPAI, którą nazwali Krajową Siecią Drobiarską (NPN). Jednak poza HPAI, w przyszłości sieć ta może również wykorzystać swoje atuty do skuteczniejszego rozwiązywania innych pilnych problemów sektora drobiarskiego, od oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe i kwestii dobrostanu zwierząt po negocjacje w zakresie handlu międzynarodowego. Co więcej, jej podejście można zastosować w innych rodzajach hodowli zwierząt gospodarskich i w każdej jurysdykcji.

Przed i po

Wilson wyjaśnia, że do tej pory reakcja Kanady na HPAI była bardzo rozdrobniona. „Nasze krajowe i prowincjonalne stowarzyszenia drobiarskie, naukowcy i organizacje badawcze, takie jak Rada Przemysłu Drobiarskiego, grupy zajmujące się dobrostanem zwierząt i agencje rządowe, podejmowały działania mające na celu zwalczanie choroby, ale każda z tych instytucji miała swoje własne priorytety, uwarunkowania, a nawet terminologię” – informuje. „Aby uzyskać pełny obraz sytuacji, przeprowadziliśmy dogłębną analizę problemów związanych z tymi ramami, wykorzystując ustrukturyzowany proces wywiadów z zainteresowanymi stronami na szczeblu krajowym oraz przegląd opublikowanych badań dotyczących zarządzania reakcją na HPAI”.

Dotychczasowe postępy

Ramy NPN opierają się na czterech filarach, które zostały już wdrożone lub są w trakcie opracowywania:

Filar 1: Krajowy zespół kierowniczy wspierany przez doradców i współfinansowany Filar ten został już wdrożony, ale będzie się rozwijał. Obecny zespół kierowniczy składa się z producentów drobiu komercyjnego i przydomowego, przedstawicieli firm, Kanadyjskiej Agencji Kontroli Żywności, Laboratorium Zdrowia Zwierząt, Ministerstwa Rolnictwa, Żywności i Spraw Wiejskich Ontario i innych podmiotów.

Filar 2: Stworzenie solidnego i aktualnego repozytorium informacji, w tym sieci ekspertów, opublikowanych badań i wielopoziomowych systemów danych. Początkowe etapy są już w większości zrealizowane.

Filar 3: Ramy oceny kluczowych działań w obszarach diagnostyki, kwarantanny, depopulacji i strategii immunologicznych (np. środki poprawiające zdrowie jelit, środki dezynfekujące, rozwiązania w zakresie bezpieczeństwa biologicznego) Wstępne wsparcie finansowe i rzeczowe zostało zapewnione z różnych źródeł.

Filar 4: Wielokierunkowa strategia komunikacji wykorzystująca platformy cyfrowe, recenzowane publikacje, tradycyjne media, konferencje i wideokonferencje. Filar ten jest obecnie aktywnie rozwijany.

Obecne podejście do ptasiej grypy czasami brakuje kierunku. Zdjęcie: Bert Jansen.

Następnie zespół opisał model przeciwny: oparty na dowodach model reagowania kierowany przez zainteresowane strony, który jednoczy wszystkie strony i społeczeństwo przy użyciu dobrze znanych ram już stosowanych na całym świecie w innych obszarach (np. ramowy system zarządzania jakością). „Zamiast izolowanego podejścia do zarządzania kryzysowego, stworzyliśmy proaktywną, niezależną koalicję zainteresowanych stron, reprezentującą nowy paradygmat zarządzania ogniskami HPAI, oparty na przejrzystości i podejmowaniu decyzji w oparciu o dowody” – mówi Wilson. „Jego siła leży w uwzględnieniu wszystkich zainteresowanych stron, umożliwiając im współpracę w celu stworzenia rozwiązań korzystnych dla wszystkich. Zintegrowane sieci są w stanie zapewnić praktycznie nieocenione korzyści. Ludzie intuicyjnie zdają sobie sprawę, że zapewnia to najlepsze wyniki, że więcej głów jest lepszych niż jedna, że więcej pomysłów, więcej zasobów i więcej współpracy jest najlepszym rozwiązaniem. Pokazujemy, że można to wdrożyć w sposób uporządkowany. Wszyscy zdajemy sobie sprawę, że w skali globalnej nie będziemy w stanie skutecznie zarządzać epidemiami jakichkolwiek chorób bez spójnego podejścia, takiego jak to”. Artykuły i streszczenia dotyczące ram NPN zostały dotychczas przyjęte przez Amerykańskie Stowarzyszenie Patologów Ptaków (American Association of Avian Pathologists) oraz Konferencję Zachodnią ds. Chorób Drobiu (Western Poultry Disease Conference) i opublikowane w Canadian Journal of Veterinary Research.

Czas na zmiany

Harvey Sasaki, prezes firmy Agri-Saki Consulting z siedzibą w Kolumbii Brytyjskiej, jest bardzo zainteresowany podejściem NPN. W ostatnich latach Sasaki pełnił funkcję przewodniczącego BC Chicken Marketing Board (Komisji ds. Marketingu Kurczaków Kolumbii Brytyjskiej) mianowanego przez rząd. Wcześniej przez 30 lat pracował w Ministerstwie Rolnictwa, Żywności i Rybołówstwa Kolumbii Brytyjskiej (BC), m.in. jako zastępca ministra. Sa-saki przypomina, że w BC ogniska HPAI pojawiły się na początku 2004 r. W październiku tego samego roku rząd BC we współpracy z rządem federalnym i przemysłem zorganizował konferencję poświęconą wyciągnięciu wniosków, podczas której zalecono i wdrożono praktyczne, realne rozwiązania i inicjatywy. Sasaki wyjaśnia jednak, że od tego czasu niewiele zmieniło się w zakresie zarządzania i reagowania na HPAI. „To, co w 2004 r. uważano za „zdarzenie jednorazowe, a następnie w 2014 r. zmodyfikowano do „zdarzenia występującego raz na dziesięć lat”, obecnie stało się wydarzeniem corocznym lub półrocznym” – zauważa. „Ta zwiększona częstotliwość występowania ognisk choroby nasuwa pytanie: „Czy możemy sobie pozwolić na dalsze stosowanie tych samych rozwiązań, czy też nadszedł czas, aby ponownie ocenić i zmienić sposób zarządzania HPAI i reagowania na tę chorobę?” Jego zdaniem odpowiedź brzmi „nie”. „Najwyraźniej nadszedł czas na zmianę planu działania/strategii dotyczącej przyszłości zarządzania HPAI w Kanadzie” – mówi. „Organy regulacyjne muszą być gotowe do znaczącego zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron. Zebrane dane i informacje muszą być szeroko dostępne, aby umożliwić prowadzenie badań i opracowanie bardziej solidnych i innowacyjnych podejść”. W międzyczasie NPN pracuje nad pełnym zaangażowaniem branży i poszukuje dalszych inwestycji od partnerów prywatnych w celu rozszerzenia działalności. „Niektórzy przedstawiciele branży nadal obawiają się utraty autonomii lub utraty reputacji, dlatego są nieco niechętni do zaangażowania się, ale stanowią mniejszość” – mówi Wilson. „Wprowadzenie nowego paradygmatu zawsze budzi obawy przed zmianami. Jednak gdy ludzie dowiadują się, że skupiamy się na włączeniu wszystkich w generowanie pomysłów, określeniu, co nie działa, i zastąpieniu tego rozwiązaniami opartymi na dowodach, które faktycznie działają, są bardzo zainteresowani. Trudno powiedzieć, ale wierzymy, że w ciągu trzech lat uda nam się w pełni wdrożyć program w Kanadzie, a jednocześnie mamy nadzieję, że zacznie on być stosowany w innych jurysdykcjach i innych rodzajach hodowli zwierząt”.